

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט אינאס סלאמה

בעניין: 1. מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף כהן

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד קולקר דוד

הכרעת דין

פנת דבר:

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק. יודגש, כי הזיכוי דגן מתבסס על מצב הראיות בתיק הספציפי הזה, כך שאין להשליך ממנו לעניין תיקים אחרים אשר תלויים ועומדים בפניי.

אין אפוא בהכרעת דיני זו משום קביעה גורפת בדבר פגם או ליקוי במכשיר הינשוף, אלא קביעה שהתביעה לא השכילה בין היתר להביא ראיות לביסוס מהימנותו של המכשיר, כשמנגד מונחת בפני בית המשפט חוות דעת מטעם ההגנה אשר מעלה ספקות לגבי אמינות מכשיר הינשוף.

האישום:

1. נגד הנאשם, מר כהן יוסף (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף סעיף 3(62) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), כאשר על פי הנטען נמצאו בגופו 440 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף. (טענה מקדמית שהעלה הנאשם, לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה, נדחתה).

2. לציון, שמיד עם תחילת שמיעת ראיות התביעה הסתבר כי בכתב האישום המקורי **בוצע תיקון לעניין כמות האלכוהול**. אי לכך ב"כ הנאשם התנגד להגשת הדו"ח המקורי.

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

בהחלטתי מיום 09.03.08 קבעתי כי בית המשפט יתעלם מהתיקון המספרי שבכתב האישום
(בכפוף לכך כתב האישום התקבל וסומן כמוצג).

עד היום, לא הובהר מי ביצע את התיקון בכתב האישום ובאילו נסיבות בוצע. עובדה זו
הינה חשובה ביותר בשים לב לכך שעל פניו נראה כי כמות האלכוהול שצויינה בכתב
האישום במקור אינה זהה לכמות לאחר התיקון. טענתו של ב"כ המאשימה כי "גם התיקון
זה בסך הכל אותו סכום" (כך נאמר) היא טענה שלכאורה אינה עולה בקנה אחד עם
העובדות, עד כמה שניתן לדלות מכתב האישום שהונח בפניי.

3. לא מדובר אפוא בעניין טכני גרידא, אלא בעובדה שיש בה כדי להוסיף לספק שהתעורר
בתיק זה, מאחר ועל פי פלט הינשוף הכמות שנמצאה לכאורה אצל הנאשם הייתה 440
מיקרוגרם, בעוד שבכתב האישום המקורי צויינה ככל הנראה כמות אחרת.

פרשת התביעה:

4. מטעם התביעה העידו חמישה עדים וכן הוגשו מסמכים וראיות, כפי שיפורט להלן בתמצית.

עד התביעה הראשון היה עורך החזמנה לדין, רס"מ צרפתי יצחק (להלן: "עורך הדו"ח" או
"יצחק"). מנסיבות הדו"ח עולה, כי הנאשם נעצר במהלך פעילות סמויה, מפיו נדף ריח חריף
של אלכוהול ולפי בדיקה שנעשתה לו נמצאו בגופו 440 מיקרוגרם אלכוהול. ברכבו של
הנאשם היו שלושה נוסעים נוספים.

5. עד התביעה השני היה רס"מ ניקולס אליאס (להלן: "אליאס"), אשר ערך לנאשם את
בדיקת הנשיפה. באמצעות עד זה הוגשו דו"ח הפעלת ינשוף, צילום בדיקת כיוול שעשה
למכשיר ופלט מכשיר הנשיפה.

מסמכים אלה התקבלו בכפוף לכמה הסתייגויות מטעם הסניגור שהחשובה בהם היא
כפירתו בתוכן הפלט ובקשתו שתוגש תעודת עובד ציבור לגבי אותו תוכן, איך הוא נוצר
והמשמעות שלו. כבר כאן יצוין, כי ותעודה או חוות דעת כאמור לא הוגשה מעולם.

6. בחקירתו הנגדית אישר אליאס, כי אינו יודע כיצד מכשיר הינשוף עובד "מבפנים" וכי
בהפעילו את המכשיר הוא בסך הכל ממלא אחר ההוראות המופיעות בצג המכשיר.

עמוד 2 מתוך 10

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תח"ע 3213-07 מ.ג. לשכת תביעות חיפה-משטרה
ישראל נ' כהן

לגבי פעולת הכיול הוא יודע שמדובר בכיול מאחר וזה מה שהמכשיר "רושם" לו. אין לו דרך לבדוק את המכשיר. הוא אישר שנעשית על ידו פעולת שנקראת בדיקה כפולה למכשיר, אם כי לא ידוע לו דבר על כך צריך לבדוק שהתוצאה לא תעלה על 50 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף. לפני בדיקת הכיול הוא לא בודק טמפרטורה ולחות אויר בחדר.

7. עדת התביעה השלישית היתה המתנדבת שרון גולן (להלן: "שרון"), שערכה דו"ח פעולה אודות הטיפול באירוע וטופס בדיקת מאפיינים.

מטופס בדיקת המאפיינים עולה, כי עמידתו של הנאשם היתה יציבה, הליכתו היתה רגילה, הוא לא החטיא במבחן של הבאת אצבע יד ימין ואצבע יד שמאל לאף בעיניים עצומות, מפיו נדף ריח של אלכוהול, הופעתו היתה מסודרת וצוין כי הוא מסרב לענות על שאלות.

8. בחקירתה הנגדית נשאלה שרון, האם עברה בחינות מיוחדות בטרם הוכשרה לעשות בדיקת מאפיינים והשיבה בשלילה. היא לא ידעה לענות על השאלה האם ניתן לשתות אלכוהול ועדיין לא להיות תחת השפעת אלכוהול. כשנשאלה מתי לדעתה אדם נתון תחת השפעת אלכוהול, השיבה שרון "אני יודעת למיטב ידיעתי לא על ידי הכשרה או מומחה שהדריך אותי והכשרה שלי בסיסית ביחידה, גם אחרי כוס אחת של בירה זה תחת השפעת אלכוהול".

9. עד התביעה הרביעי היה רס"ב אבנר ברזילאי (להלן: "אבנר"), טכנאי במעבדת מכשור אכיפה באגף התנועה, שהובא לעדות על ידי התביעה בשים לב להסתיוגותו דלעיל של הסניגור לעניין בדיקת הנשיפה. באמצעותו של אבנר הוגשה תעודת עובד ציבור לפיה ביום 06.07.06 ערך ביקורת למכשיר הינשוף והמכשיר נמצא תקין לפעולה על פי הרישום בתיק המכשיר.

10. בחקירתה הנגדית (שנערכה על פני שתי ישיבות) העיד אבנר, כי כל חצי שנה צריך לבצע ביקורת למכשיר הינשוף, ואם נדרשים תיקונים בו הדבר מתועד בכרטיס המכשיר.

הוא נשאל על הכשרתו המקצועית בנוגע למכשיר הינשוף, והשיב: "באו מהחברה עשו לנו קורס של יומיים שלושה והראו לנו כל מיני דברים". לאחר מכן, "ראש המעבדה הראה לנו נוהל העבודה שלפיו אנו עובדים... אני לא עד מומחה, התפקיד של הטכנאי הוא לבדוק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת הביטוח היפה-משטרת
ישראל נ' כהן

תוצאות שיוצאות לי...". הוא ציין שיש פלט סופי המצביע על כך שהמכשיר תקין או לא ושהפלט מוצמד לנייר העבודה. הוא לא יודע מי "בנה" את הנוהל.

11. בהמשך חקירתו הנגדית של אבנר הסתבר, כי על פי כרטיס המכשיר, הביקורת האחרונה שנעשתה למכשיר לפני תאריך העבירה בתיק זה, נערכה ע"י שחר צברי ביום 28/11/06, על כן עדותו של אבנר הפכה לבלתי רלוונטית.

עם זאת, חשוב היה להתייחס לעדותו על מנת להראות שגם באמצעותה לא עלה בידי התביעה להביא ראיות לעניין מהימנות הבדיקה מעל לכל ספק סביר וחרף חוות הדעת של מומחה ההגנה.

12. עד התביעה החמישי היה כאמור רס"ב צברי שחר (להלן: "שחר"), גם הוא טכנאי במעבדת מכשור אכיפה באגף התנועה, שעל פי תעודת עובד ציבור שערך, מכשיר הינשוף בתיק זה נבדק על ידו בתאריך 28/11/06 ונמצא תקין לפעולה.

שחר אישר שאין לו תעודת מפעיל, כלומר שאינו מוסמך להפעיל את המכשיר וכי אינו עד מומחה למכשיר. הוא העיד שאת פעולותיו מבצע בהתאם לנוהל וכי לא היה שותף לכתיבת הנוהל ולא יודע מי כתב אותו.

פרשת ההגנה:

13. הנאשם בחר להעיד וציין, כי באותו ערב יצא ממועדון הגנה. היו איתו שלושה חברים, שני גברים ובחורה. הם נכנסו לרכב והוא זה שנהג. הרכב היה של חבר. בתוך מגרש החנייה הגיעו אליו שוטרים סמויים וביקשו ממנו לצאת מהרכב. לשאלת השוטרים האם שתה, השיב הנאשם בשלילה. השוטרים עשו לו בדיקת מאפיינים ואמרו לו שהבדיקה יצאה "תקינה".

מיד לאחר מכן, הפנו אותו למכשיר הינשוף. לא רק אותו הפנו למכשיר אלא גם אנשים אחרים שנעצרו ע"י השוטרים. בבדיקה עצמה הכניסו לו את הפיה לפה "פעם, פעמיים, שלוש, ארבע, לא יודע כמה פעמים". לאחר הבדיקה, עמד בצד ושוטר "בשם צחי אם אני לא טועה", קרא לו לרכב לחתום על מסמכים והוא חתם. הנאשם ציין, כי פרק הזמן שחלף מרגע שהוציאו אותו מהרכב ועד שנבדק במכשיר הינשוף היה "3 - 4 דקות".

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תח"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל ג' כהן

בחקירתו הנגדית הכחיש הנאשם, כי שתה באותו ערב במועדון וכי אמר לקצין במעמד השימוע כי שתה "כוס וחצי" לפני צאתו מהמועדון.

14. עד ההגנה השני היה די"ר איליה פוליצ'וק (להלן: "המומחה"), מרצה בכיר במחלקת להנדסה כימית וביוטכנולוגיה של המרכז האוניברסיטאי אריאל, אשר ערך חוות דעת מיום 22.01.08 כנגד אמינות מכשיר הינשוף.

בפרק המסקנות שבחוות דעתו, כותב המומחה: "חוות דעת זו דנה באי-התאמה של נהלי הכיול של מכשיר הנשיפה "דראגר אלכוטסט MK III IL 7110" של משטרת ישראל לתקנים של הארגון הבינלאומי למטרולוגיה הרשמית (OIML) ותוצאותיה. ניתן לראות כי הנוהל המשטירתי לגבי פעולות הכיול לוקה בחסר בהשוואה להליכים הקבועים במדינות אחרות וכתוצאה מכך הבקרה המטרולוגית של המדידות נפגמת קשות. בהסתמך על האמור לעיל, עולה כי הכיולים אינם מבוצעים בהתאם למקובל במקרה של המכשירים אשר נועדים ליצור ראיות קבילות בביה"מ ולכן אי אפשר ליחס מהימנות מעבר לכל ספק סביר לבדיקות שמבצעת משטרת ישראל לחשודים בשכרות באמצעות מכשיר הנשיפה". (ההדגשה במקור).

15. בעדותו בפני העיד המומחה, כי מכשיר נשיפה מסוג C הוא דגם ראיתי, "אבידנציל", ונמצא בארה"ב ובארצות נוספות. דגם זה מתאים לתקן OIML ולתקן R126. המומחה הסביר שהדגם הנמצא בארץ הוא דגם IL ולא דגם C וכי שני הדגמים אינם זהים. לדבריו, הפעולות שמבצע המכשיר הישראלי אינן תואמות את התקנים.

לדוגמא, בכיול חצי שנתי המכשיר הישראלי דורש רק ריכוז אחד שעה שהוא אמור לדרוש ארבעה גזים בריכוזים שונים ועשר בדיקות אלוהול גז על מנת להיות מסוגל לבנות עקומת כיול ולבדוק הישנות תוצאות.

כך גם, המכשיר הראיתי אמור לדעת להבדיל בין גז רטוב לגז יבש ואילו המכשיר הישראלי אינו עובד על גז רטוב.

זאת ועוד, לפי התקנים חייב להיות הפרש של שתי דקות לפחות בין שתי נשיפות בעוד המכשיר הישראלי "נועל" את עצמו אחרי שתי דקות.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

ת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

16. בחקירתו הנגדית בפניי נשאל המומחה, האם ראה בפועל את שני המכשירים עליהם דיבר (המכשיר הישראלי והמכשיר הראייתי) והשיב כי כמומחה למדעים הוא צריך לעיין ולבדוק מסמכים וכך עשה.
17. לאחר תום חקירתו של המומחה, הגישה המאשימה בהסכמת הסניגור עותק מפרוטוקול הדיון שהתקיים בביהמ"ש לתעבורה בת"א-יפו בתיק ת-22822/07, בו נחקר המומחה נגדית על אותה חוות דעת שערך, כחלק בלתי נפרד מחקירתו של המומחה בתיק דנן.
- באותו דיון אישר המומחה, כי לא עשה ניסוי או בדיקה כלשהי במכשיר הנשיפה שתאמת או תשלול תוצאה שהתקבלה. בהקשר זה ציין, כי הוא מתנגד לרעיון של ניסוי באשר "זה כאילו להתעמת עם התקנים הבינלאומיים. התקנים נכתבו שלא לבזבז כספים, אלא על מנת להעניק לבדיקה מהימנות מרבית. כולל הגנה על הנבדק וגם כולל שליטת אפשרות שכן אדם שיכור יצא לא שכור וכן להפך".
18. להשלמת התמונה יצויין, כי לאחר סיום ראיות ההגנה, עתרה המאשימה להביא בתיק זה עדות הזמה מאת עד מומחה ועתירה זו נדחתה על ידי. משכך נשמעו סיכומים בעל פה מטעם הצדדים, וכחלק בלתי נפרד מסיכומי המאשימה הוגשו סיכומים בכתב שנערכו על ידי בתיק אחר (ת 11893/07 בימ"ש שלום לתעבורה ירושלים, בפני כ"י השופט אברהם טננבוים).

דיון והכרעה:

19. כאמור בפנתח הכרעת הדין, לאחר ששמעתי את כל העדים בתיק, התרשמתי מהופעתם בפניי, עיינותי בכל המסמכים, המוצגים והראיות השונות, לרבות חוות הדעת, ולאחר ששקללתי את כל אשר הונח בפניי בתיק זה, הגעתי למסקנה כי התביעה לא הצליחה להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר וכי למעשה כשלה התביעה במשימה אשר מוטלת על שכמה, להרים את נטל ההוכחה.
20. כאן יצויין, במאמר מוסגר, כי חרף המסקנה הסופית אליה הגעתי, הרי בכל הנוגע לטענת הנאשם לעניין אישורו החוקי של מכשיר הינשוף, טענה זו דינה להידחות.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

בעניין זה כבר נפסק, כי "המכשיר אושר תחילה רק על-ידי שר התעבורה ורק ביום 18/7/2007 פורסם אישור כדן של המכשיר (ולקוט הפרסומים 5692, עמוד 556). יש באישור בדיעבד פגם, אך יש לראותו פגם טכני שאין לפסול בגינו את כל הבדיקות שנעשו על-פי המכשיר". ע"פ (י-ם) 40420/0/7, עופר שלם נ' מדינת ישראל.
דברים אלה יפים גם לענייננו.

21. זאת ועוד, ראוי לציין כבר בשלב זה, כי עדותו של הנאשם לא הותירה עליו רושם חיובי כלל ועיקר ועל כן הזיכוי מחמת הספק בתיק זה אינו מתבסס על עדות הנאשם, נהפוך הוא, הזיכוי הינו למרות עדותו של הנאשם שהרושם השלילי שהותירה, אינו יכול להחליף את ראיות התביעה, מקום שמדובר בראיות חסרות אשר אינן מביאות להוכחה מעבר לספק הסביר.

22. כזכור, המאשימה טוענת כי בבדיקת נשיפה שנערכה לנאשם באמצעות מכשיר הינשוף נמצאה בגופו כמות של 440 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף וכי בכמות זו, שהנה מעל למידה הקבועה בתקנות, יש כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר את שכרותו.

מנגד, תוקף הנאשם את אמינות מכשיר הינשוף ובתוך כך טוען כי לתוצאת הבדיקה בעניינו אין לייחס נפקות כלשהי. בתמיכה לטענתו זו, הגיש הנאשם חוות דעת מומחה, ד"ר פוליצינק, שעיקרה הוא, שפעולות הכיול של המכשיר שבשימוש משטרת ישראל, כפי שהן מתבצעות כיום, אינן מהימנות ועל כן לא ניתן לסמוך על תוצאות הבדיקה אשר המכשיר מפיק.

23. יוטעם, שבעדותו בפני העיד המומחה על מכשיר מסוג C הנמצא בארה"ב ובארצות נוספות ואשר עונה לתקנים המקובלים (תקן OIML ותקן R126) וזאת לעומת המכשיר הישראלי שהינו מסוג אחר ואשר אינו תואם לאותם תקנים. המומחה גם סיפק מספר דוגמאות הממחישות לדידו את אי התאמת המכשיר הישראלי לתקנים הנ"ל.

בסופו של יום יש לקבוע, כי על ידי הראיות שהציג הנאשם ובהעדר ראיות מוצקות מטעם התביעה, הצליח הנאשם לעורר ספק בחזקות האמינות ממנה נהנה המכשיר.

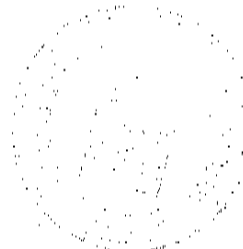

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

24. שוכנעתי, כי חוות דעת מומחה ההגנה יש בה כדי לעורר ספק לגבי אמינות הבדיקה והתוצאה שהתקבלה במכשיר. התביעה מחד גיסא לא הגישה חוות דעת של מומחה מטעמה ומאידך גיסא לא הצליחה לסתור את ממצאי חוות דעת מומחה ההגנה בדרך של חקירה נגדית.
25. בכגון דא, עד התביעה אבנר, אישר בחקירתו הנגדית כי אינו בבחינת עד מומחה למכשיר וכי תפקידו הוא "לבדוק תוצאות שיוצאות לוי". כמו כן, אין בעדותו כדי לסתור את חוות דעת מומחה ההגנה לעניין הליקויים בהליך הכיול של מכשיר הנשיפה ובעניין השוני לעומת התקנים בארה"ב ובארצות אחרות.
- גם עד התביעה שחר, לא תרם מאומה בעניין זה, משאישר גם הוא, כי אינו בבחינת עד מומחה למכשיר ושאת פעולותיו מבצע לפי הנוהל.
26. עד התביעה אליאס, מי שערך לנאשם את בדיקת הנשיפה גם לא הוסיף הרבה. הוא אישר בחקירתו כי אינו יודע כיצד עובד המכשיר "מבפנים" וכי בהפעלתו את המכשיר הוא בסה"כ ממלא אחר ההוראות המופיעות בצג המכשיר. כך העיד גם בכל הנוגע להליך הכיול אותו מבצע למכשיר כמפעיל.
27. בנסיבות אלה ולאחר בחינת עדויות עדי התביעה הנ"ל, אין מנוס מהקביעה כי חוות דעת מומחה ההגנה יש בה כדי לעורר ספק בראיות התביעה ובכך שבדיקת הנשיפה המיוחסת לנאשם יכולה להוות ראיה לשכרונו מעל לכל ספק סביר.
- משהגעתי למסקנה זו, אין עוד צורך לדון בסוגיית פרק הזמן שיש להמתין עובר לבדיקת הנשיפה והאם המתנה זו התקימה בפועל.
28. אולם בכך לא תמה המלאכה. הלכה ידועה היא, כי ניתן להוכיח נהיגה בשכרות על ידי ראיות עצמאיות ולא רק באמצעות בדיקת מעבדה או אמצעים טכניים כגון בדיקת ינשוף. דאה ברייע 668/86 ערדה נ' מיי, כ"ד (4) 463 דע"פ 5002/94 בר איסק נ' מיי, כ"ד (4) 151. אי לכך יש לבדוק האם הונחו בפני ראיות כאלה שיש בהן כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

29. עיון בטופס בדיקת המאפיינים מגלה, כי הנאשם שתה, מפיו נדף ריח של אלכוהול ו"מסרב לענות על שאלות". בנוסף, בטופס השימוע נרשם, במקום המיועד לדברי הנהג, "...שתייתי כוס וחצי כשעה לפני שיצאתי מהמועדון..." (בחקירתו הנגדית אישר הנאשם את חתימתו על הטופס).

מעבר לכך, אין בתיק זה ולא כלום בכל הקשור לאישוש בדבר נהיגה בשכרות, שכן מהטופס עולה, כי עמידתו של הנאשם היתה יציבה, הליכתו על קו היתה רגילה, הוא לא החטיא במבחן הבאת אצבעותיו לאף בעיניים עצומות והופעתו היתה מסודרת. בשים לב לעובדות אלה, אין בריח אלכוהול לבדו ובהודאה של הנאשם בשתיית מידה מסוימת של אלכוהול כדי לספק הוכחה מעבר לכל ספק סביר לעניין העבירה של נהיגה בשכרות.

30. לכך יש להוסיף את חוסר הנסיון והמיומנות של שרון (מי שערכה לנאשם את בדיקת המאפיינים) אשר לא ידעה לענות לשאלה האם ניתן לשתות אלכוהול ועדיין לא להיות תחת השפעת אלכוהול. לפי עדה זו "... גם אחרי כוס של בירה אחת זה תחת השפעת אלכוהול". אמרה זו אין בה כדי לסייע לראיות התביעה.

31. אשר לנאשם, כפי שכבר ציינתי לעיל, עדותו לא הותירה רושם חיובי. בבית המשפט טען הנאשם כי לא שתה, דבר הסותר את דבריו בטופס בדיקת המאפיינים ובטופס השימוע. הנאשם לא הביא לעדות מטעמו את הנוסעים ברכבו שבעדותם היה כדי לשפוך אור על המקרה.

אלא, שהתנהלות זו של הנאשם יש בה, לכל היותר, כדי לחזק את ראיות התביעה ולא כדי לשמש ראיה עצמאית שתקשור את הנאשם לעבירה המיוחסת לו. משכך ומשלא עמדה התביעה בנטל ההוכחה המוטל עליה, המסקנה היא כי יש לזכות את הנאשם. מתמת הספק וכך אני מחליט.

סוף דבר:

32. לסיכום, ולאחר שקילת מכלול הראיות שהובאו בתיק זה, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות השכרות המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 דצמבר 2008

תת"ע 3213-07 מ.ג. לשכת תביעות חיפה-משטרת
ישראל נ' כהן

33. מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשס"ט, 10 דצמבר 2008, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

א'נאס סלאמה, שופט

